

Кжса приказка

Малката Марийка влѣзе смутена въ стаята на майкаѣси и нерѣшително ѣ каза :

— Ахъ, маминко, ти нали вчера ми каза, че обичашъ кжситѣ приказки?

— Да, мое дѣте.

— Да ти разправа ли една?

— Ако тя наистина е много кжса, разкажи я!

— Да, тя е много кжса, но не зная дали ще ти хареса?

— Разбира се, ако е правдива, ще ми хареса.

— Тя е много, много кратка.

— Толкосъ по-добрѣ.

— И тѣй! . . .

— Послѣ?

— На една полица живѣла мирно и тихо една малка порцеланова чашка . . .

— Така, послѣ?

— Тя била много красива . . .

— Послѣ?

— Послѣ едно невнимателно момиче, не знамъ какъ я счупило . . .

— Послѣ?

— Това невнимателно момиче, мамо, бѣхъ азъ самата . . .

Прѣвела Вѣра Бояджиева

Съ тая книжка испращаме притурка цѣтната картинка — Поздравъ на трена.
